

PROGRAM ZAJĘĆ REWALIDACYJNO - WYCHOWAWCZYCH

Program rewalidacyjno – wychowawczy wzór opracowała pedagog PPP w Rabce – Zdroju i wykorzystywała do CELÓW SZKOLENIOWYCH - zajęć warsztatowych z nauczycielami - przy pisaniu własnych programów dla podopiecznych.

I METRYCZKA

W programie – wzorze dane personalne dziecka ze względu na wykorzystanie programu dla celów szkoleniowych nie zostały w pełni uwzględnione.

Imię i nazwisko :

Data urodzenia:

Nazwa placówki:

Etap edukacyjny:

Klasa:

Podstawa objęcia uczennicy kształceniem specjalnym: Orzeczenie PPP W ... nr ...

*Rok szkolny:*2009/2010

Diagnoza psychologiczno – pedagogiczna dziecka:

Diagnoza terapeuty prowadzącego zajęcia z dzieckiem:

II CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU

Program dla uczennicy niepełnosprawnej intelektualnie w stopniu głębokim został opracowany na podstawie:

- Rozporządzenia MEN w sprawie zasad organizowania zajęć rewalidacyjno – wychowawczych dla dzieci i młodzieży upośledzonych w stopniu głębokim.
- Analizy funkcjonalnej dziewczynki przeprowadzonej przez psychologa.
- Wywiadu i rozmowy z matką.
- Dostępnych dokumentów /medycznych dziecka, orzeczenia PPP/.
- Najnowszą literaturę przedmiotu.

III CELE PROGRAMU

Cele główne programu: zapewnienie możliwości najpełniejszego komunikowania się z otoczeniem w sposób werbalny i pozawerbalny, kompleksowy rozwój zmysłów w celu jak najpełniejszego zrozumienia znaczenia słów i sensu otaczającego świata.

Cele szczegółowe: tworzenie niezbędnych warunków do zapewnienia uczennicy komfortu psychicznego, rozwijanie poczucia akceptacji i bezpieczeństwa, nawiązanie pozytywnego kontaktu emocjonalnego nauczyciela z dzieckiem, wspieranie rozwoju sprawności psychofizycznej, umożliwienie i tworzenie sytuacji, w których poznaje najbliższe otoczenie, stymulowanie rozwoju zgodnie z indywidualnymi możliwościami i potrzebami podopiecznej.

IV PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW

Program zakłada nawiązanie kontaktu przez dotyk, słowo mówione i śpiewane. Podstawą jest nawiązanie pozytywnego kontaktu emocjonalnego z nauczycielem – terapeutą.

V ZAKRES TEMATYCZNY I ZAKŁADANE UMIEJĘTNOŚCI UCZENNICY

Tematyka zajęć rewalidacyjno – wychowawczych opiera się głównie na rozwijaniu procesu komunikacji z otoczeniem i rozwijaniu samodzielności / szczególnie czynności samoobsługowych/, w takim stopniu na ile pozwala rozwój psychofizyczny. Uwzględniono również wycieczki po okolicy jako najlepszą możliwość poznawania przedmiotów i zjawisk w naturalnym środowisku oraz kształtowanie nawyków higienicznych.

TEMATYKA	ZAKŁADANE UMIEJĘTNOŚCI UCZENNICY
1. Nawiązanie kontaktu z dzieckiem poprzez dotyk, słowo mówione i śpiewane.	Dziewczynka akceptuje obecność nauczyciela. Reaguje na głos nauczyciela, akceptuje go. Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu wzrokowego i emocjonalnego.
2. Komunikacja z otoczeniem poprzez odbiór bodźców i sygnałów	Odbiór bodźców smakowych i węchowych. Rozumienie gestów, mimiki. Rozpoznawanie dźwięków dochodzących z domu, ulicy, np. szum wody, samochodu. Wyrażanie stanów emocjonalnych gestem, mimiką, np. radość.

<p>płynących z otoczenia, poznawanie najbliższego otoczenia dziewczynki.</p> <p>3. Kształtowanie orientacji we własnej osobie.</p> <p>4. Bierne rozwijanie świadomości własnego ciała- poczucie świadomości.</p> <p>5. Poznawanie najbliższego otoczenia dziecka.</p> <p>6. Czynności samoobsługowe.</p> <p>7. Trzymanie i manipulowanie przedmiotami.</p> <p>8. Kształcenie percepcji słuchowej, wzmacnianie wokalizacji.</p> <p>9. Ćwiczenia ruchowe z muzyką.</p> <p>10. Obserwacja w środowisku naturalnym- spacery.</p>	<p>Poznanie swojego ciała poprzez dotyk. Orientacja w schemacie własnego ciała, wskazywanie i nazywanie strony prawej i lewej na przykładzie rąk i nóg. Omawianie stosowanie pojęć góra – dół, przed sobą za sobą. Unoszenia i krążenia przedramion, dłoni, ramion, rąk, nóg.</p> <p>Rozpoznawanie nazw przedmiotów w najbliższym otoczeniu. Poznawanie przez zapach, np. potraw- gotowane ziemniaki.</p> <p>Podjmuje próby picia z kubka. Samodzielnie zjada masę papkową.</p> <p>Potrafi chwycić przedmioty, przekłada je z ręki do ręki. Zamykanie przedmiotów w dłoni. Zgniatanie papieru. Wodzenie palcami po kształtach przedmiotów.</p> <p>Darcie papieru. Wkładanie przedmiotów do pojemnika, przekładanie ich. Prezentacja melodyjnych, skocznych piosenek. Rozróżnianie dynamiki – głośno- cicho. Śpiewanie na sylabach la, la, lo, lu ,li.</p> <p>Wykonuje ćwiczenia muzyczno – ruchowe m. Knilla. Kołysze się w rytm słyszanej muzyki.</p> <p>Rozpoznaje przedmioty w ujęciu rzeczywistym, w ich naturalnym środowisku.</p>
--	---

VI EWALUACJA PROGRAMU

Ewaluacja programu następuje poprzez dokonanie pomiaru osiągnięć uczennicy w oparciu o opracowaną kartę osiągnięć podopiecznej, w której oprócz adnotacji dotyczących wstępnych osiągnięć i podejmowanych prób zaznaczyć należy wysiłek, jaki wkłada ona w odniesieniu do oczekiwań nauczyciela i swoich możliwości. Dołączyłam również do programu bibliografię, z której korzystałam podczas konstruowania programu.

Bibliografia:

1. M. Orkisz, M. Piszczek, A. Smyczek, J. Szwiec ; „ *Edukacja uczniów z głębokim upośledzeniem umysłowym* ” – przewodnik dla nauczycieli – redakcja naukowa.
2. Jacek Kielin; „ *Rozwój daje radość* ” – Terapia dzieci upośledzonych umysłowo w stopniu głębokim.
3. M. Bogdanowicz; „ *Metoda dobrego startu* ” .
4. I.Czajkowska, K. Herda; „ *Zajęcia korekcyjno - kompensacyjne w szkole* ”
5. I.Polkowska; „ *Praca rewalidacyjna z dziećmi upośledzonymi w szkole życia* ” .
6. Z. Sękowska; „ *Wprowadzenie do Pedagogiki Specjalnej* ” .